

RAAD VAN STATE

afdeling Wetgeving

advies 57.130/3
van 17 maart 2015

over

een ontwerp van ministerieel besluit 'houdende wijziging van het ministerieel besluit van 17 november 2014 betreffende de opleiding tot verslaggever en de opleidingsinstellingen bedoeld in artikel 8.6.1. van het Energiebesluit van 19 november 2010, wat betreft het instellen van een verplichting tot het volgen van een permanente vorming voor verslaggevers'

Op 13 februari 2015 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister van Begroting, Financiën en Energie verzocht binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over een ontwerp van ministerieel besluit ‘houdende wijziging van het ministerieel besluit van 17 november 2014 betreffende de opleiding tot verslaggever en de opleidingsinstellingen bedoeld in artikel 8.6.1. van het Energiebesluit van 19 november 2010, wat betreft het instellen van een verplichting tot het volgen van een permanente vorming voor verslaggevers’.

Het ontwerp is door de derde kamer onderzocht op 10 maart 2015. De kamer was samengesteld uit Jo BAERT, kamervoorzitter, Jan SMETS en Jeroen VAN NIEUWENHOVE, staatsraden, Jan VELAERS, assessor, en Annemie GOOSSENS, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Tim CORTHAUT, auditeur.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 17 maart 2015.

*

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

STREKKING VAN HET ONTWERP VAN MINISTERIEEL BESLUIT

2. Het om advies voorgelegde ontwerp van ministerieel besluit strekt er in de eerste plaats toe de bachelor ‘Interieurarchitect’ toe te voegen aan de opsomming van diploma’s, vermeld in artikel 5 van het ministerieel besluit van 17 november 2014 ‘betreffende de opleiding tot verslaggever en de opleidingsinstellingen bedoeld in artikel 8.6.1 van het Energiebesluit van 19 november 2010’, die recht geven op een vrijstelling van opleidingsonderdeel 3 (artikel 1 van het ontwerp).

De artikelen 2 en 3 van het ontwerp strekken ertoe in hetzelfde ministerieel besluit van 17 november 2014 een regeling in te voeren voor de permanente vorming van EPB-verslaggevers, en voor de erkenning van de opleidingsinstellingen die de permanente vorming zullen aanbieden.

Artikel 4 van het ontwerp strekt ertoe in hetzelfde ministerieel besluit van 17 november 2014 een overgangsregeling in te voeren teneinde bepaalde vormingen die sinds 1 januari 2015 worden gegeven, reeds in aanmerking te laten komen, ook al is nog niet volledig voldaan aan de voorwaarden van de bij de artikelen 2 en 3 ingevoerde regeling.

RECHTSGROND

3. De rechtsgrond voor de ontworpen regeling wordt geboden door de bepalingen die in de aanhef zijn vermeld.

VORMVEREISTEN

4. Het ontwerp is niet voor advies voorgelegd aan de Inspectie van Financiën en is evenmin onderworpen aan de akkoordbevinding van de minister bevoegd voor Begroting.

De gemachtigde betwist dat het ontwerp moet worden voorgelegd aan de Inspectie van Financiën (en eventueel ook aan de minister bevoegd voor Begroting). Niettemin doet hij het volgende kennen:

“Conform art. 15, § 1, 1° van het Besluit van de Vlaamse Regering van 19 januari 2001 houdende regeling van de begrotingscontrole en -opmaak is het advies IF enkel nodig voor MB's met een budgettaire weerslag. In casu is het advies IF niet nodig (...) omdat in de nota aan de minister duidelijk wordt aangegeven dat de beperkte budgettaire weerslag past binnen het huidige beschikbare budget en de extra werklast kan worden opgevangen binnen de huidige personeelsbezetting.”

Daaruit blijkt dat er toch een budgettaire weerslag is. Dat die weerslag beperkt is en binnen de bestaande kredieten kan worden opgevangen, doet geen afbreuk aan het gegeven dat die weerslag er is, zodat artikel 15, § 1, 1°, van het besluit van de Vlaamse Regering van 19 januari 2001 ‘houdende regeling van de begrotingscontrole en -opmaak’ van toepassing is. Overigens komt het precies aan de Inspecteur van Financiën toe om te beoordelen of de budgettaire weerslag kan worden opgevangen binnen de bestaande kredieten.

Er zal dus alsnog moeten worden voldaan aan de in het kader van de begrotingscontrole voorgeschreven vormvereisten.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Opschrift

5. Het opschrift van het te wijzigen ministerieel besluit dekt niet meer helemaal de lading, en zou ook moeten verwijzen naar de permanente vorming bedoeld in artikel 8.6.3 van het besluit van de Vlaamse Regering van 19 november 2010 ‘houdende algemene bepalingen over het energiebeleid’ (hierna: Energiebesluit). Een aanpassing is derhalve noodzakelijk.

Artikel 2

6. Bij het ontworpen artikel 6/2 geeft de Vlaamse minister, bevoegd voor het energiebeleid, een delegatie aan zichzelf, terwijl hij de erin bepaalde bevoegdheid reeds ontleent aan artikel 8.6.3 van het Energiebesluit.

Niettemin argumenteert de gemachtigde:

“Artikel 8.6.3 van het Energiebesluit beschrijft algemeen dat de minister voorwaarden vastlegt voor de jaarlijkse vorming voor verslaggevers. Artikel 6/2 in het MB permanente vorming specificeert dat bovenop een deel verplichte vorming met een, door de opleidingsinstelling, vrij in te vullen inhoud ook een deel vorming kan opgelegd worden waarvan de minister de inhoud vastlegt. Om de nadruk te leggen op dat onderscheid vonden wij het duidelijker om twee verschillende artikels (6/1 en 6/2) te maken.”

Zoals de artikelen 6/1 en 6/2 nu geschreven zijn, wordt dat onderscheid echter nauwelijks duidelijk. Bovendien wordt de draagwijdte van het ontworpen artikel 6/2 nog meer obscuur, nu er in het ontworpen artikel 6/3, eerste lid, 1°, gewag wordt gemaakt van “train-the-trainer-sessie voor de verplichte permanente vorming volgens artikel 6/2”.

De gemachtigde verduidelijkt dat de kruisverwijzing slaat op de verplichte vorming, en niet op de sessies:

“Het is de bedoeling om in artikel 6/3, 1° te verwijzen naar het type permanente vorming beschreven in artikel 6/2: namelijk een verplichte vorming waarvan de minister de inhoud vastlegt. Het is namelijk de bedoeling om voor dat type vorming train-the-trainerssessies te organiseren, indien nodig. (meer uitleg in punt 4)”.

De dubbelzinnigheid zou kunnen worden weggewerkt door in artikel 6/3 de woorden “train-the-trainer-sessie voor de verplichte permanente vorming volgens artikel 6/2” en “train-the-trainer-sessie voor verplichte permanente vorming overeenkomstig artikel 6/2” telkens te vervangen door “train-the-trainer-sessie om in aanmerking te komen om de verplichte permanente vorming bedoeld in artikel 6/2 te doceren”.

Train-the-trainer-sessies komen op dit ogenblik echter al voor in artikel 3 van het te wijzigen ministerieel besluit. Het is onduidelijk wat de verhouding is tussen de train-the-trainer-sessies in het ontworpen artikel 6/3 en die in artikel 3.

In dat verband verduidelijkt de gemachtigde:

“Het gaat om dezelfde train-the-trainerssessies: de lesgevers van de basisopleiding (art. 3 in MB van 17 nov. 2014) moeten op de hoogte blijven van de evoluties in de energieprestatieregelgeving. Het is de bedoeling om enkel voor het type vorming waarvan de minister de inhoud vastlegt (dus art. 6/2, ingevuld door art. 6/5), train-the-trainerssessies te organiseren, indien nodig. De inhoud van die vormingen is immers afgestemd op ingrijpende wijzigingen waarvoor het VEA een begeleiding van de lesgevers nodig kan achten.

Voor de ‘vrije vormingen’ (art. 6/1), waarvan de opleidingsinstellingen zelf de inhoud bepalen, zullen geen train-the-trainer georganiseerd worden.

We merken wel op dat we in het voorliggende ontwerp van MB de mogelijkheid tot organiseren van train-the-trainerssessies (waarnaar art. 3 van het MB van 17 november 2014 verwijst) voor de vormingen van het type 6/2, niet hebben uitgeschreven.”

De bepalingen van het ministerieel besluit van 17 november 2014 zullen derhalve op elkaar afgestemd moeten worden.

Artikel 4

7. Bij de overgangsbepaling rijst de vraag of de timing wel van die aard is dat de opleidingsinstellingen er niet alleen in kunnen slagen om tijdig een dossier in te dienen, maar ook om vóór 1 juli 2015 effectief de erkenning te krijgen die nodig is om hun opleidingen die sinds 1 januari 2015 aan de gang zijn, alsnog te laten valideren. De gemachtigde stelt dat er echter geen problemen zullen zijn:

“Praktisch gezien (wat betreft administratieve last, personeelsinzet voor de verwerking ...) is de administratie in staat om de opleidingen die momenteel lopen retro-actief te erkennen tegen 1 juli 2015. Het zal immers niet om een overvloed aan dossiers gaan. Afhankelijk van de effectieve datum van dit ministerieel besluit kunnen we de einddatum (nu 1 juli 2015) nog wel opschuiven, zodat de opleidingsinstellingen voldoende tijd hebben om hun erkenningsaanvraag in te dienen.”

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

Annemie GOOSSENS

Jo BAERT